

Bilag.

STATENS SYGEKASSEINSPEKTORAT

København K., d. 8. Februar 1927.

Til Ministeriet for Sundhedsvæsen.

Ved at tilstille mig et Antal Eksemplarer af et af Ministeriet for Sundhedsvæsen udarbejdet Udkast til Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser har det høje Ministerium i Skrivelse af 27. f. M. anmodet mig om at ville indhente en Udtalelse over Forslaget fra Sygekassenævnet. Ministeriet har derhos udbedt sig mine egne Ytringer i Sagen.

I denne Anledning tillader jeg mig at meddele, at jeg har forelagt Nævnet Sagen paa et den 5. d. M. afholdt Møde, og at Nævnet har vedtaget at udtale følgende:

»Sygekassenævnet maa fraraade, at de det forelagte Forslag til Ændringer i Lov om anerkendte Sygekasser ophøjes til Lov.

Særlig skal man henlede Opmærksomheden paa de for Sygekassernes nuværende Lægeordning skæbnesvangre Forhold, der vilde opstaa, saafremt de i Forslaget indeholdte Bestemmelser om ændret Beregning af Statstilskud til Lægehjælp bliver gennemført, idet derved det bestaaende Grundlag for Lægeordningen ophæves, uden at der fra nogen Side er givet Anvisning paa, hvorledes en for Sygekasserne blot nogenlunde tilfredsstillende Nyordning skulde kunne gennemføres.

Iøvrigt skal man til Lovforslaget bemærke, at Sygekassernes Økonomi altid har hvilet paa og stadig hviler paa det Grundlag, at deres Udgifter — naar bortses fra Kommunetilskuddet — afholdes med ca. 2 Trediedele gennem Medlemmernes Bidrag og ca. 1 Trediedel gennem Tilskud fra Staten. Dette sidste udgjorde saaledes i 1893: 36,9 pCt., i 1899: 33,2 pCt., i 1912: 31,3 pCt. og i 1925 33,2 pCt. af Udgifterne. Ved det foreliggende Forslag vil dette Forhold i væsentlig Grad blive forrykket til Ugunst for Sygekassernes Medlemmer og medføre, at disses Bidrag maa forhøjes. En saadan Forhøjelse vil under de herskende økonomiske Forhold i vort Samfund gøre det yderligere vanskeligt for Medlemmerne at opretholde deres Medlemsret og saaledes lægge Byrderne ved Opretholdelsen af Hjælp under Sygdom over paa den enkelte eller paa den Kommune, der har Forpligtelse til at yde vedkommende Hjælp.

De gældende Regler for Statens Tilskud til Sygekasserne medfører for saa vidt angaar Tilskuddet til Kassernes Sygehjælpsydelser, at Tilskuddet falder i samme Forhold som Sygekassernes Udgifter. Denne Ordning maa anses for rimelig og retfærdig og bør under ingen Omstændigheder ændres.

Hvad det faste Tilskud paa 3 Kr. aarlig pr. Medlem angaar, tillader man sig at henlede Opmærksomheden paa, at det oprindelige faste Tilskud paa 2 Kr. aarlig, der var ydet i Tiden fra 1893 til 1921, sidstnævnte Aar under Hensyn til den almindelige Prisstigning blev forhøjet til de nævnte 3 Kr. At ændre dette faste Beløb saaledes, at det bevæger sig med det officielle Pristal og saaledes opretholdes i sin nuværende Størrelse, indtil Pristallet vil være under 150, skal Nævnet intet have at erindre imod.

Angaaende de foreslaaede Bestemmelser til skærpet Kontrol med Overholdelsen af de gældende Bestemmelser vedrørende Retten til at blive betragtet som ubemidlet nydende Medlem af en Sygekasse, skal man udtale, at Nævnet til enhver Tid har ydet og fremdeles vil være villig til at yde sin Medvirken til, at saadanne nøje overholdes.

Det forekommer imidlertid ikke Nævnet, at de Bestemmelser, der i den gældende Lovgivning findes til Gennemførelse heraf, har vist sig utilstrækkelige, saaledes at det skulde være nødvendigt at indføre et Kontrolapparat, der for alle større Kommuners Vedkommende vil medføre ikke ubetydelige Udgifter til Administration og navnlig vil forøge Statens Udgifter til Sygekasseadministrationen betydeligt.«